

[Køpke Christensen]

efter vores mening et meget konservativt synspunkt, efter at vi har sagt ja til EF-pakken.

Det drejer sig om en afstand på ca. 7 km, og vi ved jo også, at danske politibetjente har måske helt op til mellem 10 og 40 km til deres tjenestested herhjemme. Derfor synes jeg, at justitsministerens argument er meget tyndt. Jeg mener, det er for dårligt, at man ikke kan tage hensyn til det åbne marked også med hensyn til arbejdskraftens frie bevægelighed.

Jeg kan ikke se noget som helst til hinder for, at man tager denne sag op og hjælper ikke blot denne betjent, men også alle andre, der har interesse i at bo lige på den modsatte side af grænsen.

Qvist Jørgensen (S):

I forlængelse af det første spørgsmål vil jeg bede justitsministeren om at oplyse, hvad der egentlig er den reelle forskel på en embedsmand ansat ved politiet og med de særlige forpligtelser, man som politimand har i nogle givne situationer, og f.eks. en medarbejder ved Danmarks Radio, der også i nogle givne situationer, f.eks. ved stormflodsalarm, formodes at være til stede.

For mig at se er situationen den samme, og mig bekendt er der i hvert fald en enkelt medarbejder ved Danmarks Radio, der er bosiddende uden for landets grænser, men med tjenestested inden for landets grænser.

Ole Espersen (S):

Jeg tror også, vi står over for en lidt forældet holdning, som kunne trænge til en justering.

Jeg vil gerne spørge, om justitsministeren har haft kontakt med finansministeren, efter at denne var i samråd i Markedsudvalget for nogen tid siden, hvor et flertal opfordrede finansministeren til i hvert fald at skabe en klar hjemmel for de krav, der stilles til politifolk, for det fremgår jo hverken af kundgørelsen, som jo i øvrigt ikke i sig selv kan være hjemmel til noget, eller af andre regler, der gælder for politifolk, at de ikke må bo uden for grænsen, og derfor må de, der bliver ansat, jo have en formodning om, at de ligesom dommere og toldere og de, der arbejder i Danmarks Radio, kan bosætte sig dér, hvis de bare ligesom alle andre politifolk kan sørge for at være på arbejde, når det er nødvendigt.

Det kan de andre grupper af tjenestemænd, og derfor mener jeg, at man i hvert fald bør søge at skaffe en klar hjemmel for de krav, man stiller, og det er mit spørgsmål til ministeren, om man vil sørge for det.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at denne regel ikke er ny. Det er rent faktisk en måde, hvorpå man har arbejdet i en lang årrække; så vidt jeg erindrer, er rigspolitichefens bestemmelser udfærdiget i 1963, så det er over en ganske lang periode.

Men jeg vil da ikke lægge skjul på, at der i takt med udviklingen i det europæiske samarbejde løbende kan være behov for, at man vurderer, om bestemmelser, der er indført på et langt tidligere tidspunkt, bør fastholdes. Det er jeg ganske enig i, og det vil jeg da på baggrund af ikke alene det spørgsmål, der er stillet her, men også det, som hr. Ole Espersen var inde på med udgangspunkt i den drøftelse, der var i Markedsudvalget, gerne foranledige undersøgt.

Men jeg vil dog gerne sige til hr. Køpke Christensen, at politiet efter min opfattelse har nogle beredskabsmæssige opgaver, som stiller det i en lidt anden situation end en del andre. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der af og til f.eks. ved grænseovergangsstederne i Sønderjylland kan være meget lange køer, hvor det kan være vanskeligt at komme igennem, hvilket kan bevirke, at en politimand, der skal hurtigt frem til tjenesten i en akut situation, kan blive væsentligt forsinket.

Det er også et svar til hr. Qvist Jørgensen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at når man i EF-bestemmelserne udtrykkeligt har undtaget en række områder og der efter vores opfattelse ikke kan være tvivl om, at f.eks. politiet er omfattet heraf, så ligger der også heri, at andre ministerier og andre styrelser, for så vidt angår deres områder kan fastsætte deres egne bestemmelser. Jeg skal ikke kunne udtale mig om Danmarks Radio i denne sammenhæng, men jeg må dog nok erkende, at der kan være forskel på en politimand, der skal frem i en beredskabssituation, og så en medarbejder ved Danmarks Radio.

Hr. Ole Espersen henviste til Markedsudvalget, og jeg kan sige, at jeg er bekendt med den drøftelse, der var dér med den tidligere finans-